

TIJOKS TEIL

Tampereen Karjala-seura ry:n
Tiedotuslehti n:o 67 syyskuu 2026

Kotisivu: www.karjalanliitto.fi/tampereenkarjalaseura

S-posti: karjalatampere@gmail.com

Postiosoite: Koulukatu 12, 33200 Tampere

Käyntiosoite: Satamakatu 20, käynti sisäpihan puolelta

Seuran tilinumero: FI95 1148 5000 3051 44

Y-tunnus: 1707458-3

Kuva: Riitta Kymäläinen

Sisältö:

Sisällysluettelo	s. 2
Puheenjohtajan mietteitä	s. 2
Syyskauden toimintaa	s. 3
Oulun juhlilla koettua	s. 4
Käkisalmen museossa ym.	s. 6
Kulttuurifestareilla	s. 8
Kaukolan Väkevä ry	s. 9
Karjalan Kaiku	s.13
Runomuori Maarit	s.14
Karjalan Liiton hallinto	s.15
Kuvia kesän juhlilta	s.16
Monenlaisia Evakkoja	s.19
Hallituksen yhteystiedot	s.20

Julkaisija: Tampereen Karjala-seura ry
Postiosoite: Koulukatu 12, 33200 Tampere, käyntiosoite: Satamakatu 20
Toimittaja: Riitta Kymäläinen, p. 044 558 8928, riitta.kymalainen@saunalahti.fi
Tiedotuslehti ilmestyy 2-3 kertaa vuodessa, jakelu 250 kpl

Puheenjohtajan syysmietteitä:

Tässäpä taas uusi, uunituore Tiijoks Teil-lehti ja muutamia rivejä sekä menneistä että myös tulevista tapahtumista. Alkuvuoden aikana saimme jälleen mukaan joitakin uusia jäseniä, iloitsemme heistä, olette lämpimästi tervetulleita joukkoomme.

Kuluneen kevätkauden toimintamme oli varsin vilkasta ja samaa meininkiä toivomme myös alkaneelle syyskaudelle 2026.

Yksi erikoisesti mieleeni jäänyt kokohohta oli, kun saimme kutsun ja osallistuimme Pyynikin lukion Kulttuurifestareille. Meitä Karjala-seuralaisia oli mukana kymmenkunta jäsentä. Tarjoilimme maistiaisnuorille ja kyllähän piirakat kauppansa tekivät. Esittelimme kirjallisuutta ja osastollamme oli esillä tosi iso oikea vanhan ajan karjalainen koulukartta, josta moni saattoi tarkastella mistä se mummo tai äijä oli kotoisin. Musiikissa meitä palveli jälleen taitava hanuristi Julia Hansson, jonka soitto tempaisi nuoret mukaan ja hän sai heiltä huikeat aplodit. Nuoret tuntuivat tykkäävän aivan erityisesti Säkkijärven polkan vauhdikkaista rytmeistä, eikä taputus meinannut loppua. Osallistuimme myös Ortodoksiseurakunnan tiloissa pidetyille Hengellisille Päiville, sielläkin oli runsaasti väkeä paikalla ja tasokasta ohjelmaa. Kevätjuhla järjestettiin entiseen tapaan, tällä kertaa uudessa paikassa, siirtolapuutarha Litukassa.

Tavanomainen ja tuttu toimintamme noudattelee myös syyskaudella pitkälti entisiä hyväksi havaittuja muotoja, kerhot, tarinatuokiot, syyskokous, puurojuhla, talkoot, myyjäiset ja joulujuhla. Kaikki ovat tervetulleita mukaan, tuokaa omia ehdotuksia ja aloitteita! Lisätietoa tapahtumista ja ajoista löydät viereiseltä sivulta.

Syysterveisin
Antti Kymäläinen
puheenjohtaja

Seuran toimintaa syyskaudella 2026

Kerhot alkavat viikolla 36 ja päättyvät viikolla 50
Miesten kerho parillisten viikkojen tiistaisin klo 13
Naisten kahvit parillisten viikkojen keskiviikkoisin klo 13
Käsityökerho joka torstai klo 13
Murrekerho kuukauden ensimmäinen torstai klo 17

Syyskokous	18.10. klo 14 kerhohuoneella
Tarinatuokio	15.11. klo 14 kerhohuoneella, Arvo Myllymäki tarinoi aiheenaan Evakkous
Puurojuhla	24.11. klo 13 kerhohuoneella
Piirakkatalkoot	27.11. alkaen klo 9 kerhohuoneella
MYYJÄISET	28.11. klo 11-13 kerhohuoneella
Joulujuhla	13.12. klo 14 Svenska Klubbenilla, Otavalankatu 9

Huom. Seuralla on useita kansallipukuja ja feresiä kerhohuoneella. Jos olet kiinnostunut ja löydät mieleisen ja sopivan mallin, ota yhteyttä ja tee kaupat asusta.

Paginperti kokoontumiset jatkuvat kerhohuoneellamme 6.10. klo 17-19 ja 3.11. klo 17-19. Lauantaina 12.12. järjestetään piiraiperti klo 11-16: paginperti, jossa myös paistetaan piiraita.

Talkoissa voi käydä niin vanhat kuin myös aivan uudetkin leipojat oppimassa piirakkahommaa!

Oulun juhlilla koettua

Tampereen seudulta matkattiin Karjalaisille kesäjuhlille tutusti ja turvallisesti Ari Mattilan kyydillä. Matkalaisia tuli lisää Orivedeltä, Jyväskylästä, Laukaasta ja Hirvaskankaalta.

Ihan hyvä yöpaikka oli Kempeleellä Hotelli Pohjan Kievari. Tampereelta matkustettiin myös junakyydillä Ouluun, joka on nimetty Euroopan kulttuuripääkaupungiksi 2026. Siellä keskellä toria valvoo pronssinen polliisipatsas, jonka valmistuksen takasi kansalaiskeräys 1980-luvulla.

Karjalainen tori kuhisi Pohjankartanon koulukeskuksessa, ohjelmissa oli valinnanvaraa. Viipurin Lauluveikkojen konsertti oli musiikkikeskuksen juhlasalissa, joka on nimetty Leevi Madetojan mukaan. Kuoron uusi johtaja on Hyökin musiikkisuvusta, Arimo Hyökki, kuoronjohtajia jo kolmessa polvessa. Konsertin nimi oli juhlavasti Oodi Suomelle. Pääjuhla vietettiin myös Leevi Madetoja - salissa. Juhlan juonsi mainio näyttelijä Anniina Rokka, karjalanmurrettakkii hää haasto. Juuret olliit Uuveltkirkolt. Juhlapuhuja oli emeritus suurlähettiläs Hannu Himanen, jonka suku on Heinjoelta ja anoppi Salmista. Himanen kuvaili suorasukaisesti työvuosiensa tunnelmia Moskovassa ja ajatuksiaan tästä ajassa. ”Mitä on vahvemman oikeus,” Mikä ihmisoikeuksien asema.” Tiede- ja kulttuuriministeri, Oulun kaupunginhallinnossa vaikuttanut Mari-Leena Talvitie kertoi puheenvuorossaan karjalajuuristaan.

Monelle juhlavieraalle on tärkeää osallistua Muistojen iltakirkkoon, jossa syttyivät kynttilät vuorollaan jokaiselle menetetyille pitäjällä, joita on 39 sekä kolmelle kaupungille ja kahdelle kauppalalle. Sekä niille 21 pitäjälle, joista menetettiin osia. Oulun tuomiokirkko oli täynnä juuriaan muistelevia. Karjalan Liiton puheenjohtaja Martti Talja korosti puheenvuorossaan, että Suomessa oli noin 600000 evakkoa, kun lukuun otetaan mukaan Lapin sodan alta evakkoon lähteneet. Heillä oli se onnellinen osa, että kotipaikoille päästiin pysyvästi takaisin. Kodit olivat palaneet, savupiiput töröttivät. Tuho oli täydellinen. Mutta kotiin päästiin.

”Miten minusta tuli minä?” Täpötäysi Sali keskittyi kuuntelemaan paneelikeskustelua, jossa olivat mukana myös arvostetut kirjailijat Merja Mäki ja Riko Saatsi. Mäen juuret ovat Käkisalmissa, Saatsin Suistamossa.

– Miten voi ikävöidä paikkaa, jossa ei koskaan ole ollut? Ja miten 20 vuotta saaneet kotiseutumatkat avasivat monet lukot. Miten tärkeää oli päästä suvun kotipaikoille, vaikka siellä ei ollut mitään jäljellä. Paneelissa muisteltiin evakkoihin liittyviä käsityksiä, sotapropagandaa ja sotien jälkeisiä aikoja.

– Ei saanut surra, mietti joku panelisti, - Kaatunut oli lahja isänmaalle. Sotien aiheuttamista traumoista ei puhuttu, vaikka jälkensä ne jättivät uuteenkin sukupolveen. Venäjän pelostakaan ei uskallettu puhua. Ukrainan sota on nyt aktivoinut muistoja.

– Vaikka haava ei ole oma, se on kuitenkin olemassa, todettiin.

Äidinkieli, karjalainen murre ja karjalan kieli ovat nousseet uuteen arvoon viime vuosina. Joka vuosi ilmestyy uutta karjalaista kirjallisuutta ja tutkimusta.

Ja vuonna 2028 on juhlapaikkana Heinola.

Helka Korpela

Pirkanmaalaisia lipunkantajia Oulun kesäjuhlilla sateessa ja kansallispukuisten iloa.

Käkisalmen museo ja muita matkakohteita

Pyhäjärvi – seuran alkukesän matkalla oli mukana myös seuramme jäseniä. Oltiin tutustumassa Lahden seutuun. Näköalat laajenivat korkealta kauas, kun hissi vei väen Lahden suurimman hyppyrinmäen huipulle. Vierumäen Urheiluopistossa nautittiin lounasta ja ihmeteltiin urheiluopiston laajuutta, Tahko Pihkala oli hankkeen aikaansaajia. Tuliaisia löytyi Heinolan Heilistä, paikallisia tuotteita. Juhani Viita ohjaili matkaa leppoisalla tyyllillään.

Käkisalmen museo Heinolassa on varsin uusi, Käkisalmi Säätiön varoilla toteutettu vuonna 2024 valmistunut. Museossa on pysyvä Käkisalmea ja Karjalan historiaa esittelevä näyttely. Käkisalmelaisista mainitaan jo vuonna 1143 Novgorodin ensimmäisessä kronikassa.

Käkisalmea on sanottu omenankukkien kaupungiksi. Ja entäs ne ”Käkisalmen markkinat ennen sotia.” Kulttuurin puolelta tunnetaan säveltäjä Erkki Melartin, joka viihtyi Ampialan kartanon kesäkodissa. Tänäkin kesänä kajahtaa Prinsessa Ruususen Juhlamarssi monessa kirkossa, häämarssin säveltäjä Erkki Melartin. Näyttelijä Aku Korhonen syntyi Käkisalmessa vuonna 1892, hänet palkittiin Pro Finlandia-mitalilla jo vuonna 1948. Kuvanveistäjä Veikko Leppäsen tunnetuin teos on Lahdessa oleva Mannerheimin patsas, hän on tehnyt myös monia Karjalaan jääneiden patsaita. Kuuluisin urheilija oli Taavi Komonen, joka voitti Bostonin maratonin vuonna 1934. Puunjalostusteollisuus oli kaupungissa vahvaa, sulfiittitehtaassa oli enimmillään 1500 ihmistä töissä. Museossa katseltiin Ylen tuottamaa videota, siinä kävelivät suvun paikoilla isä ja poika, Göran ja Aleksander Stubb, joka filmiä kuvatessa oli europarlamentaarikko.

Aivan mainio paikka oli museon yhteydessä – Kahvila Käki. Tarjolla oli monenlaista piirakkaa. Teemu Parikka kertoi, että viikossa tehdään 700 piirakkaa kahvilaa ja muita tilaisuuksia varten. Äyräpäälaisjuurinen Teemu kertoi kehittävänsä mummolta saatuja oppeja.

Museo ja kahvila osoitteessa Kauppakatu 9, Heinola.

Helka Korpela

Kutsuttuina kulttuurifestareille

Seurallamme oli hieno mahdollisuus olla mukana Pyynikin Lukion kulttuurifestareilla toukokuulla. Hallitukselle tuli kutsu lehtori Annika Lajen kautta, hänellä on sukujuuria Ruskealassa.

Panimme parasta päälle, kansallispuvut ja feresit, miehillä värikkäät liivit. Mukaan lippu ja pohjoismaiden kartta, jossa näkyi Suomen historiaa Pähkinäsaaren rauhasta asti. Oli myös kirjatietoa Karjalasta. Koulun monitoimisali täyttyi, esillä taisivat olla kaikki maanosat. Oli Senegal, Nigeria, Pakistan, Brasilia, noistakin maista on koulussa oppilaita. Opiskelijain vaihtoyhteisöt olivat mukana. Historiaa ja perinnettä edustivat Tartto-seura, suomalais-ugrilaiset kielet ja Kalevalaiset naiset.

Ja niin monen koulun opiskelijan juuria on Karjalassa. Useimmat tiesivät, mistä mummo ja ukki olivat lähtöisin. Joidenkin vastaus oli, että jostain sieltä Karjalasta. – Missä on Valamo, kysyi joku. – Minä olen Ukrainasta, kertoi nuorimies. Esittelypöydällämme oli tarjolla karjalanpiirakkaa ja karamellia, ne maistuivat kyllä. Ja saimme maistella monien maiden makupaloja. Välillä kuunneltiin ohjelmaa, oli laulua, rummutusta ja runoa. Jorma Lind esitteli seuraamme infossa. Ja kun Julia Hansson aloitti Säkkijärven polkan, aloittivat nuoret rytmikkään taputtamisen heti.

Helka Korpela

Kaukolan Koverilan Raittiusyhdistys Väkevä ry

Kaukolan Koverilassa 7.7.1868 syntynyt Antti Tattari, oppi sepän ammatin isänsä pajassa, mutta vaikka olikin taitava kädentaidoissa, myös muunlaisten taitojen opettelu kiinnostui, ja niin hän matkusti Ruotsiin ja Tanskaan, joissa vapaa kansansivistystyö eli suurta nousuaikaa, kansan-opisto- ja vapaaopistoaikaa.

Hän palasi Suomeen kehitettyään ulkomailta tietojaan ja taitojaan ja päätyi opettajaksi Tornion kansanopistoon. Varsinkin raittiusasia kiinnosti häntä.

V. 1904 hän matkusti kotikyläänsä sisarensa luokse juhannusta viettämään. Juhannuskokon ympärillä oli koko kylän väki ja täällä Antti intoutui puhumaan uusista aatteistaan, erityisesti häntä kiinnostavasta raittiuden merkityksestä. Kuulijoilla riitti kiinnostusta asiaan, ja innokkaasti ryhdyttiin perustamaan yhdistystä ja valitsemaan puheenjohtajaa ja muita toimijoita.

Tattarilla oli mukanaan mallisäännöt, jotka otettiin perustetun yhdistyksen säännöiksi. Perustetun yhdistyksen nimeksi tuli kilpailun voittajanimi Väkevä.

Toiminta oli vilkasta: kokouksia järjestettiin säännöllisesti ja rahavarojen saamiseksi järjestettiin perheiltamia, joihin keksittiin ohjelmaa, runoja, näytelmiä, monenlaista hauskuutta ja hyvää tarjottavaa.

Alkuinnostuksen jälkeen toiminta alkoi hiipumaan. Koverilaan perustettiin v. 1908 kansakoulu, koulun opettajaksi valittiin Rauman seminaarista valmistunut nuori Akseli A Saarilahti, joka pian osoittautui innokkaaksi ja aatteelliseksi raittius- ja urheilumieheksi. Heti syksyllä hän perusti raittiusyhdistyksen yhteyteen laulukuoron ja seuraavana vuonna alettiin toimittaa käsinkirjoitettua lehteä Raitis-poika, jonka päätoimittaja Saarilahti oli ja se ilmestyi joka kuukausi.

Yhdistyksen toiminta jatkui edelleen vilkkaana ja vaikka talot ja koulu tarjosivat tilat kokoontumisille, heräsi toive oman rakennuksen saamisesta. Aika oli ajatukselle suotuista, sillä Koverilassa asusti Elisenvaara-Hiitola-Raasulin rautatien rakennusmiehiä, joiden joukossa oli paljon nuorisoa, jotka kävivät iltamissa ja muissa huvipaikoissa ja sen myötä rahatulot lisääntyivät paikkakunnalla. Uuden seurantalons nimeksi tuli Valoharju, jonka vihkiäisiä vietettiin 11.10.1919. Valoharju oli hyvällä, keskeisellä paikalla, jonne nuorisoa pääsi hyvin tulemaan eri puolilta pitäjää, jopa Hiitolasta asti. Toiminta jatkui näin vakaana ja runsaana, näytelmät olivat suosittuja, joskus ohjaajiksi saatiin vierailevia ohjaajia. Viimeinen suuri näytelmä muistetaan olleen Pohjalaisia, jota esitettiin v.v. 1934-1938.

Väkevä ry:n kuoro Viipurin laulujuhlilla v. 1931

Väkevä ry:n koristelulautakunta Aitienpäivänä Valoharjun huipulla v. 1937

Kun väestö palasi takaisin kotiseudulleen syksyllä 1941 ja talvella 1942, yritettiin aloittaa toiminta uudelleen, mutta se ei oikein onnistunut.

Kun uudet sijoitusalueet viimein sodan jälkeen selvisivät ja koverilaisten kotipitäjiksi tulivat Teisko ja Aitolahti sekä joiltain osin Kangasala ja Ylöjärvi, heräteltiin Väkevän toiminta uudelleen henkiin. Taavi Raamin kotona kokoonnuttiin 6 päivänä tammikuuta 1948. Nyt valittiin Väkevän uudet toimihenkilöt ja tässä ensimmäisessä kokouksessa päätettiin varovaisuuden vuoksi aloittaa toiminta vähäisenä.

Seuraavina vuosina johtokunta pysyi miltei entisellään. Tallella on pöytäkirjoja 2.1.1950 alkaen. Väkeväläiset ovat kokoontuneet lähes joka toinen kuukausi jäsenten kodeissa. Ensimmäiset perheiltamat pidettiin laskiaissunnuntaina 7.6.1950 ja ohjelmasta huolehti ohjelmatoimikunta. Vuonna 1954 Väkevän 50-vuotista taivalta juhlittiin Aitolahden Männikössä juhannuksena. Mukana oli myös opettaja Saarilahti, hän esitti muisteloita yhdistyksen alkua ajoilta. Ohjelma oli kaksiosainen, ensin päiväjuhla, johon kutsuttiin lehti-ilmoituksella entiset ja nykyiset jäsenet oli ohjelmaltaan arvokas, ja iltajuhlissa, joka alkoi klo 19.30 esitettiin kuvaelma, näytelmä, laulua ja lopuksi tanssia.

Kun toimintaa jatkettiin Hämeessä, alkuaikojen pöytäkirjoista löytyy maininta "olisimme luulleet toiminnan alkavan vilkkaampana." Kokouksissa kävi jäseniä 15-30 henkeä, ja monenlaista toimintaa pöytäkirjojen mukaan on ollut. Omien työ- ja perhekiireiden lomassa ehtivät naiset puuhata kokous- ja iltamatarjoilut sekä miesten kanssa vielä harjoitella ja esittää ohjelmia. Seuran 60-vuotisjuhla pidettiin Aitolahden Männikössä 28.6.1964. Ohjelman suorittajia olivat tällä kertaa perheiden nuoriso.

Seuraavina vuosina retkeiltiin paljon kotimaassa ja vähän ulkomaillakin, esim. Tukholmassa. Matkailuharrastuksen kerrottiin antaneen uusia virikkeitä seuran toimintaan. Useimmat jäsenet alkoivat olla eläkeiässä ja heillä oli aikaa ja intoa lähteä muutaman päivän retkelle virkistymään ja näkemään uusia maisemia.

70- vuotisjuhlaa vietettiin Tampereen Kaupunginhotellissa arvokkain juhlamenoin. 75-vuotistaivaltaan Väkevä juhli Tampereen Karjala-seuran tiloissa Koulukadulla. Tampereen Karjala-Seuran kanssa tehtiin yhteinen retki Bombaan 3-4.8.1985. Vuonna 1987 ilmestyi Kauko-Säätiön julkaisema Kaukolaa ja kaukolaisii-kirja. Siinä on monen sivun mittainen tarina Raittisyhdistys Väkevän toiminnasta karjalaisuuden vaalijana. Se todettiin ylpeydellä.

Vuonna 1988 kokoonnuttiin Tampereen Karjala-Seuran tiloihin Koulukadulla katselemaan heinäkuisen Kaukolan matkan valokuvia ja dioja, sillä neljä seuramme jäsenistä oli tehnyt vaiherikkaan matkan Koverilaan. Kaikkia siellä asuneita kiinnosti todella vertailla muistojaan maisemista ja taloista nyt näytettyihin kuviin. Yrjö Pessi oli myös käynyt Koverilassa ja hänen ottamiaan diakuvia katsottiin Aune ja Anselm Huolmannilla 30.10. kokouksessa. Vuonna 1989 juhlittiin Väkevän 85-vuotisjuhlaa Ylöjärven Kestikartanossa. Ohjelmassa oli mukana kanteleen soittoa, tervehdyspuhe, runonlausuntaa ym ohjelmaa totuttuun tapaan. Seurassa oli vuoden lopussa 102 jäsentä.

Kesäretki 10.8.1991 suuntautui Kustaviin, Santaluotojen mukavaan kesänviettopaikkaan, matkassa mukana linja-autollinen väkeväläisiä.

Kaukolan matka kesällä 1992 jäi varmasti kaikille mieluiseksi mieleen. Vastaanotto oli todella ystävällinen ja pöytien antimet runsaat.

Kaukolan hautausmaalle oli pystytetty muistokivi sekä venäläisten että suomalaisten vainajien muistoksi. Kivessä oli teksti suomeksi ja venäjäksi: Yhdessä maassa rauhan löysimme. Vaelsimme joukolla Valoharjulle väkeväläisten rakentamalle kerhotalolle.

Siellä oli mukana paikallinen inkeriläinen Mikko Haikonen, joka usein toimi tulkkina matkalaisille, sekä paikallinen kunnanjohtaja Makaroff. Koverilassa koulua käyneet matkalaiset kävivät tutustumassa kansakouluun, joka nyt toimi ompelimona.

Vuonna 1993 Karjalan liiton omistuksessa olevan Ylläsjärven tunturihotellin osakkeita oli myynnissä, mutta kokous päätti ettei seuran varoja siihen käytetä, mutta yksityisesti jäsenet voivat kerätä rahaa ja osallistua kaupantekoon. Rahaa kertyi 750 markkaa ja seuraavassa kokouksessa osake saatiin merkityksi jäsenten varoilla, mutta seuran nimiin.

Tampereella pidettiin 17-19.6.1994 Karjalasta nääs- valtakunnalliset kesäjuhlat. Niissä riitti työtä myös väkeväläisille, kuka oli laulamassa, kuka missäkin talkootyössä tai vain juhlimassa. Väkevän 90-vuotisjuhlassa teemana oli menneiden muistelu. Pitkään yhdistykseen jo synnyinseudullaan kuuluneet jäsenet ja juhlien emäntä kukitettiin sepplein serenadin soidessa. Ohjelma oli arvokas ja sää kesäisen kaunis, juhlat onnistuivat mainiosti.

Jokakesäisissä Kaukolan pitäjäseuran kaksipäiväisissä kesäjuhlissa oli tapana pitää lauantai-illan ohjelmassa ns. muistojen ilta ja omalla vuorollaan Koverilaiset esittivät yksinlaulua, runoja, kerrottiin kansallispuvuista, esitettiin haitarinsoittoa ja tanhuja, sekä kaikille kerrottiin tietopaketti Koverilan koulupiiristä.

Nykyisin sekin juhla on yksipäiväinen.

1990-luvulla toimintaan lähinnä on kuulunut vuosikokousten pito, joka toinen kuukausi ns. kuukausikokous aina jonkun jäsenen luona vaihtelevasti, joskus myös Koulukadulla. Kesäisin on tehty pieniä reissuja Tampereen ulkopuolelle esimerkiksi teatteriin tai jopa Viroon kylpylään.

Toimintaa on jatkettu muutaman kuukauden välein pidettävillä kuukausikokouksilla ja aina vuodenvaihteessa sääntöjen mukaisilla vuosikokouksilla. Olemme toki muistaneet juhlia merkkipäiviä ja järjestäneet joulujuhlia.

Seuran jäsenmäärä on vähän vaihdellut, 31.12.1950 jäsenluku oli 54 henkilöä. Vuonna 1951 päästiin jo lukuun 84, 1975 luvulle tultaessa jäsenmäärä oli kasvanut 124 henkilöön ja vuonna 2004 vähän vähemmän, 96 henkilöä.

100- vuotiasta seuraamme juhlimme Aitolahdella. Ruokailimme juhlavasti ja muistelimme menneitä. Olimme kiitollisia siitä, että saimme edelleen kokoontua yhdessä, kuuntelimme juhlapuheita ja tarinoita menneistä ajoista. Muistelimme myös lämmöllä monia yhteisiä matkojamme entiselle kotiseudullemme Kaukolaan.

Jatkamme kokoontumisia edelleen, silloin tällöin, enää ne eivät ole niin virallisia eikä jäsenmääräkään ole enää suuri. Viime kokous pidettiin 9.1.2026, meitä oli koolla 7 henkilöä. Seuraava kokous on tarkoitus taas sopia, emme päästä yhdistystämme loppumaan, uusia nuoria jäseniä toivomme löytävämme mukaan.

Alli Stenholm

PS.

Alli Stenholm on pitkään toiminut Väkevän puheenjohtajana ja kokoonkutsujana Tampereella. Hän on myös kirjoittanut kirjan nimeltä Kaukolan Koverilan Raittiusyhdistys VÄKEVÄ ry - Toiminnan sata vuotta 1904 - 2004.

Karjalan Kaiku eläkkeellä, vaan ei toimeettomana

Kaiku on laulanut yli 80-vuotta vaalien karjalaisia, vanhoja sekä uusia sävellyksiä. 2000-luvulla tehtiin retkiä luovutetulle Karjalan alueelle aina Pietarista Muurmanskiin, Balttiaan, Unkariin ja Puolaan asti. Sortavalan Laulujuhlille osallistuttiin ainakin 2 kertaa. Laulujuhlilta jäi mieleempainuvvin esiintyminen, kun kuoro lauloi venäläisen sävellyksen Sininen huivi venäjäksi - kansa seisoi ja huusi bravoota. Puolassa oli makeaa lukea kadun varrella olleita mainoksia kuoron esiintymisestä. Pidempään kuorossa olleet ovat tunteneet toisensa yli 40 vuotta.

Oma mukaantuloni tapahtui vuonna 1999, kun osuin Karjalan matkalle, jolla mukana oli entinen kuoronjohtaja Irja Kotimäki. Hän totesi jossain vaiheessa matkaa "Sie tulet sit kuoroo" ja niihä mie tulin.

Kaikki loppuu kuitenkin aikanaan, ensin loppuivat kuorosta mieslaulajat, sitten tuli edullisen harjoitustilan etsiminen. Mieslaulajista on kuorossa ollut puutetta jo sodan jälkeen. Tarina kertoo, että naiset järjestivät miesten kalasteluillan ja lopputulos oli "ei yhtään kalaa". Pikkuhiljaa on myös poistunut laulajia "taivaalliseen kueroon". Tapaaminen ja laulaminen ei kuitenkaan ole loppunut. Kuoro tapaa muutaman kerran vuodessa, lauletaan, kerrotaan kuulumiset ja sairaskertomukset, kuten tapaan tässä iässä kuuluu.

On erittäin tärkeää pitää yhteyttä henkilöihin, joiden elinpiiri on pienentynyt ja ystävät vähissä. Tieteellisesti on todettu ja sitä korostetaan, että musiikki auttaa muistisairaita. Tarina kertoo eräästä tapahtumasta ja henkilöstä, joka ei ollut puhunut moneen vuoteen, hän yhtyi yhteislauluun "Kultainern nuoruus" ja muisti sanat.

17.8.2026
Ritva Surakka

Seuramme jäsen Maarit Kalliomäki on kirjoittanut useita ihania ja koskettavia runoteoksia elämän eri alueilta. Hiljattain julkistettiin albumi Maarit Kalliomäki - runot lauluina. Se sisältää 3 laulua: Sielunsisko, Kesäyö ja Ilopilleri. Sanat ovat hänen viimeisestä kirjastaan Elämä ilahduttaa. Sävellykset on luotu tekoälyllä. Kappaleiden tuotannosta on vastannut Suomen Demotuotanto ja siellä Tino Aaltonen. Tavoitteena on ollut yhdistää runous ja musiikki - tekoälyä hyödyntäen, mutta ihmisen luovuutta ja näkemystä kunnioittaen. Kappaleet on kuunneltavissa useissa suoratoistopalveluissa, kuten Youtube ja Spotify.

Runomuuriksi kutsutun Maaritin runoteoksia ovat mm:

Elämä koskettaa
Elämä kantaa
Elämä ilahduttaa

PS.

Saamme toivottavasti kuulla Maaritin itsensä esittämää runoutta Naisten kahvien aikana tällä alkavalla syyskaudella.

Karjalan Liiton uusi hallintomalli

Kuten tiedämme tänä vuonna oli liittokokous vuosi, liittokokous pidettiin 25.4.26 Helsingissä Karjala-talolla. Karjalan liiton jäsenmäärä on vähentynyt niistä huippulukemista jotka olivat 40- ja 50-luvuilla. Tästä syystä on koettu nykyinen hallintomalli liian raskaaksi ja kalliiksi.

Liittokokouksessa päätettiin luopua joka kolmas vuosi pidettävästä liittokokouksesta. Liitto kokous päätti siirtyä kaksi vaiheeseen hallintomalliin; liittovaltuusto ja liittohallitus. Liiton korkein päättävä elin on liittovaltuusto, jossa on puheenjohtaja ja kaksi varapuheenjohtajaa. Heidän toimikautensa on kolme vuotta. Seuraavan kerran puheenjohtajisto valitaan vuonna 2029 Syys -marraskuussa suoritettavassa vaalissa.

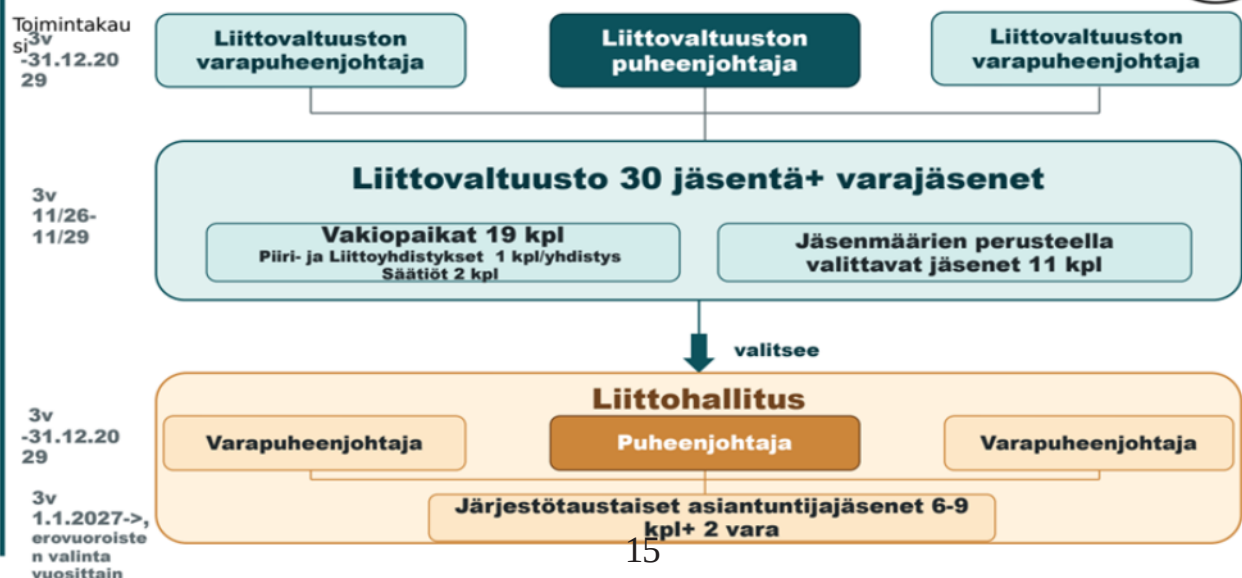
Karjalan liiton vaalivaliokunta pyytää piiri- ja liittoyhdistyksiltä sekä säätiöiltä yhteiskunnallisesti kokeneita ja ansioituneita karjalaisen taustan ja aatemaailma omaavia henkilöitä ehdokkaiksi. Varsinaisen valinnan tekee liittovaltuusto. Liittovaltuuston jäsenten valinta tapahtuu kolmen vuoden välein. Seuraavan kerran liittovaltuuston jäsenet valitaan marraskuussa 2026. Piiri- ja liittoyhdistykset sekä säätiöt nimeävät ehdokkaat liittovaltuustoon.

Piiri- ja liittoyhdistyksille on kullakin oikeus nimetä yksi jäsen ja hänelle varajäsen. Säätiöt nimeävät kaksi ehdokasta. Lisäksi piiriyhdistykset saavat yhden lisää paikan kutakin 800:tta liiton jäsentä kohti. Pirkanmaan piirillä on 750 jäsentä, joten meillä on yksi edustaja. Suomessa on kuitenkin piirejä joissa on yli tuhatkin jäsentä silloin he saavat kaksi jäsentä. Jäsen määrätään suurimpia ovat Liiton pitäjäyhdistyksellä on 5347 jäsentä. Näin ollen heidän liittovaltuuston jäsenien määrä on seitsemän. Yhteensä liittovaltuuston jäseniä tulee olemaan 30 jäsentä ja heille kullekin oma varajäsenenä. Vaali valiokunta vahvistaa vaalin tuloksen marraskuussa 2026.

Liittohallituksen jäsenten valinta. Valinnan tekee liittovaltuusto. Syyskuussa 2026 piiriyhdistykset antavat yhdistyksen kokouksen valitsevat ehdokkaat Karjalan Liittoon. Hallitukseen valitaan 6-9:n jäsentä ja 2 varajäsentä. Liittovaltuusto päättää montako jäsentä hallitukseen valitaan. Liittohallituksen toimikausi on 2027-2029. Piiri- ja liittoyhdistykset sekä säätiöt antavat ehdokkaita syyskuussa Karjalan Liittoon. Vaalivaliokunnan tehtävänä on on varmistaa ehdokkaiden vaalikelpoisuus, tasapuolisuus ja vahvistaa vaalin tulos marraskuussa 2026. Tämä uudistettu hallinta malli on samankaltainen kun valtaosassa saman kokoisilla yhdistyksillä Suomessa on. / Jorma Lind

Hallintokaavio

Liittovaltuusto ja liittohallitus

Oulun Kesänjuhlista 2026 saatuja kuvia

Oulun Kesäjuhlista 2026 saatuja kuvia

Muistoja ja kuvia eilen ja tänään

Seuramme ahkera jäsen Eila Inkiläinen oli tänäkin vuonna mukana Jämsässä Valkjärvi-juhlilla kesäkuun lopulla. Erikoista on, että juhlat pidettiin siellä jo 12. kertaa.

Seuraavat Valkjärvi-juhlat järjestetään Kangasalan Äijälässä. Viereinen kuva on vanha, mutta silloinkin juhlat olivat Jämsässä.

Juhlittu on pitkin kesää

Alla ihanissa kukkamekoissa AMA-trio, joka ilahdutti meitä lauluillaan tämän vuoden kevätjulissa Litukassa. Oulussa juhlineet tunnistavat kyllä oikean puoleisessa kuvassa näkyvät iloiset palkitut.

Evakkoja ovat nämäkin! Toinen tuotu syötäväksi Muolaasta, toinen silmäniloksi oikeiden evakkojen mukana Karjalasta!

Tomaattipiirakka

n. 1 kg tomaatteja
2 keltasipulia(voit käyttä myös osin purjoa ja pari valkosipulin kynttä)
oliiviöljyä sipulien paistamiseen
200 g hyvää mieleistäsi juustoraastetta vähän oreganoa ja basilikaa
2 rkl Maizenaa(tai vehnä jauhoa)
mustapippuria ja suolaa

Täytteen valmistus:

Leikkaa tomaatit siivuiksi tai paloiksi
Laita ne uuniin n. 75 asteeseen kuivahtamaan vähintään tunniksi (voit kuivattaa niitä vaikkapa jopa 4 tuntia kiertoilmalla)
Pilko sipulit ja kuullota niitä öljyssä, älä polta. Sekoita yhteen tomaatit, sipulit, juustoraaste, suola, mustapippuri ja halutessasi vähän silputtua oreganoa ja basilikaa. Sihtaa päälle Maizena ja sekoita.
(Valuta pois tomaatin mehua, jos sitä jää kuivatuksen jälkeenkin jää liikaa)

Piirakkapohja

1,5 dl vehnä jauhoa
1,5 dl ruis- tai grahamjauhoa
125 g voita
2 rkl vettä
hiukan suolaa

Sekoita taikina ja kaaviloi siitä pohjalevy ja esipaista sitä 175 asteessa n. 5-10 min.

Levitä vähän Dijon-sinappia piirakan pohjalle ja kaada päälle tomaattitäyte. Paista 200 asteessa n. 30-35 min. Voit paistoaajan lopulla peittää piirakkavuon leivinpaperilla ettei pinta pala liian mustaksi.
Tarjoa raikkaan vihreän salaatin kanssa.

Evakkopelargonin yksittäiset kukat näyttävät pieniltä ruusunkukilta läheltä katsoen. Toivottavasti ne ovat ehtineet kukkia teillä!

Tampereen Karjala-seuran hallitus 2026

Puh.joht. Antti Kymäläinen	Karikekatu 1 J 28, 33820 Tampere puh. 040-506 8320, antti.kymalainen@saunalahti.fi
Vpj. Tuula Ala-Lahti	Havutie 6, 33180 Tampere puh. 050-464 3454, talalahti@gmail.com
Riitta Kymäläinen	Karikekatu 1 J 28, 33820 Tampere puh. 044-558 8928, riitta.kymalainen@saunalahti.fi
Rah.hoit. Jorma Lind	Voimakatu 9 B 43, 33100 Tampere puh. 050-355 7023, jorma.lind@gmail.com
Sirkku Arminen	Raholankatu 5 D 35, 33300 Tampere puh. 040-828 6955, sirkkuarminen@gmail.com
Antti Viitala	Pihlajakatu 10, 33900 Tampere puh. 0400-949 945, antti.h.viitala@hotmail.com
Jorma Turkki	Tampellan Esplanadi 9 A 80, 33100 Tampere puh. 040 831 8001, jorma.turkki@pp.inet.fi
Heidi Koivikko	Hallituskatu 9 B 24, 33200 Tampere puh. 040-513 9350, heidinviestit@gmail.com
Siht. Helka Korpela	Väinölänkatu 29 C 58, 33500 Tampere puh. 040-565 0905, helka.korpela@gmail.com

Seuraava Tiijoks Teil-lehti ilmestyy vuoden 2027 alussa.